

T.E.

País Valencià

federació d'ensenyament

S U P L E M E N T

NÚM. 336 - OCTUBRE 2012

www.pv.ccoo.es/ensenyament

AVANTPROJECTE
DE LOMCE
RETALLADES DE
LES IT

DISCAPACITAT
EN
LLUITA

Sumari

NÚMERO 336 - OCTUBRE DE 2012

EDITORIAL

Quan falla l'empatia

Miguel Ángel Vera 3

ENSENYAMENT PÚBLIC

Comença el curs 2012-2013 amb una calma tensa en matèria de negociació

Xelo Valls 4

Decret llei sobre les retallades estatals de la paga extra i les IT

Roberto Romero 5

POLÍTICA EDUCATIVA

La Llei educativa del PP: Una vendetta rànica i demolidora per a la igualtat en l'accés a l'educació

Ferran Vicent Garcia 6

ENSENYAMENT PÚBLIC

El conflicte del transport escolar

Pau Díaz 8

«Que la consellera menge en *fiambrella*» 9

ENSENYAMENT PRIVAT

La Conselleria d'Educació vulnera l'estat de dret

Eduardo Cuñat 10

Discapacitat en lluita

Antonio Jiménez 11

PSEC

Nous reptes, noves reivindicacions

Mada Macià 12

COL·LABORACIÓ

Nosaltres? Nos+altres? Nosaltres i "Ellos"?

Isidre Crespo 13

FORMACIÓ

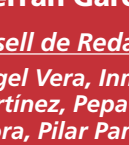
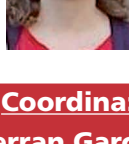
Formació empleats públics (AFEDAP 2012)

Alejandro Lorente 14

COL·LABORACIÓ

Primavera Valenciana

Gracia Molina Zorío 15

llocs on pots trobar-nos

COMARCA	TEL.	CORREU ELECTRÒNIC
COMARQUES DEL NORD	96 426 01 52	ensecastello@pv.ccoo.es
CAMP DE MORVEDRE - ALT PALÀNCIA	96 267 47 21	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	96 278 34 68	ensenyament@pv.ccoo.es
L'HORTA	96 388 21 55	ensenyament@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	96 250 03 94	uc1519@pv.ccoo.es
PLANA DE UTIEL - REQUENA	96 230 25 69	uc1519@pv.ccoo.es
LA COSTERA - C. NAVARRÉS	96 228 01 45	uc1517@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	96 291 45 04	uc1525@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ - COMTAT	96 554 39 66	uc1502@pv.ccoo.es
LA SAFOR	96 295 41 36	uc1523@pv.ccoo.es
LA RIBERA	96 241 77 95	alzira-ensenyament@pv.ccoo.es
ALACANTÍ	96 598 25 84	eublica-alacanti@pv.ccoo.es eprivada-alacanti@pv.ccoo.es
LA MARINA	96 578 01 72	denia@pv.ccoo.es
	96 585 70 07	uc1506@pv.ccoo.es
ALT VINALOPÓ	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
MITJÀ I VALLS DEL VINALOPÓ	96 538 79 47	uc1507@pv.ccoo.es
BAIX VINALOPÓ	96 667 53 00	enseix@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	96 674 00 65	enseorihuela@pv.ccoo.es
	96 571 14 56	ensetorrevieja@pv.ccoo.es

UNIVERSITAT

VALÈNCIA - ESTUDI GENERAL	96 398 30 17	ccoo@uv.es
POLITÈCNICA DE VALÈNCIA	96 387 70 40	ccoo@upv.es
ALACANT	96 590 34 86	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	96 472 88 13	ccoo@nuvol.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX	96 665 85 94	ccoo@umh.es

Les fotografies d'aquest número corresponen a mobilitzacions contra les retallades dutes a terme a Madrid i País Valencià.

T.E.

federació d'ensenyament

**PAÍS
VALENCIÀ**

La Revista T.E. del País Valencià se edita també en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el apartado: **Publicacions / Federació d'Ensenyament CCOO-PV / TE**, disponible desde el número 258 correspondiente al mes de diciembre de 2004

Coordina:

Ferran Garcia

Consell de Redacció:

Miguel Ángel Vera, Inma Sánchez, Ramón Martínez, Pepa Ramis, José Manuel Mora, Pilar Paniagua, Paco Sellés, Neus Carrasco, Fernando Casanova, Patricia Serrano, Ferran Garcia, Maribel Belda, Lluís Màrquez, Mari Ángeles Gea, Alberto Parra, Lourdes Peñalver, Luis G. Trapiello, Xelo Valls, Alejandro Lorente, Mada Macià, Ana Belén Peirats, Maria Amat, Paco Garcia, Miguel Angel Puig

Coordina l'edició en castellà:

Roberto Romero

Col·labora: Dolors Monferrer

Col·laboració gràfica: Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO PV:

Purín Morant - Lluís Armero

Edita:

Federació d'Ensenyament de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Impress en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià, juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO-PV, són responsables de les traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià no s'identifica necessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

Quan falla l'empatia

Dia de pólvora i tristor en els centres que atenen persones amb discapacitat

Miguel Àngel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

UNA VEGADA INICIAT EL CURS, les mesures de retallades aplicades cada vegada són més paleses i afecten per igual tots els centres i les famílies. Em sembla important destacar en aquest editorial l'efecte pervers sobre l'educació pública i concertada de l'augment d'un 20% (el màxim que assenyalava el *Decret llei Wert* de mesures urgents, transformat ací en *Decret M.ª José Catalá*). En aquest s'estableixen mesures en l'ensenyament públic no universitari i en l'universitari.

Sembla mentida allò que pot fer un parlament amb majoria absoluta, tot es pot transformar en llei i, si cal, a través del tràmit d'urgència, mesura molt utilitzada a Madrid i a València **en tots els decrets que fan referència a retallar drets constitucionals; passen en una lectura i eviten tot debat.**

El *Decret Wert/Catalá* augmenta la ràtio de les diverses etapes educatives en un 20%, desmantella el poc poder que els quedava a les comissions d'escolarització municipals, sobretot amb la proposta que duren a Mesa Negociadora d'establir el **districte únic** escolar de localitat. Aquesta proposta comporta una vegada consolidada que no hi cal el 20% de la xarxa d'ensenyament, és a dir, de cada cinc línies d'educació infantil/primària desapareixerà una. Resoldran així el problema de les prefabricades, aqueixos efectes aquest curs han implicat que hagen desaparegut 200 de les que hi ha... Però encara en queden unes quantes.

L'efecte combinat d'augmentar les ràtios en ESO i batxillerat i cicles va en la mateixa línia (ha fet, entre altres coses, que hàgem de mesurar moltes de les aules ja que 42 alumnes no hi caben si la construcció s'havia fet per a 35). Unit a les 20h lectives en secundària (que en són 21 en molts casos) fa que passem d'atendre 180 alumnes a atendre 245. **El panorama és molt greu: condicions laborals horroroses, alumnat que no podem atendre, necessitats que se'n queden fora...** el colofó a una línia de treball d'ensenyament individualitzat. Això sí, per a la consellera les ràtios ixen estupendes, altra mentida, clar.

Parlant en romà paladí, la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació **ha amortitzat 5.000 llocs de treball des de 2010**, segons les dades oficials: l'any 2010 érem 55.000 docents en l'ensenyament públic, avui en som 50.000 i baixant.

El mateix *Decret Wert/Catalá* fa un esquinç en la Universitat pública: d'una banda augmenta la càrrega lectiva a determinat professorat (conseqüència de l'acomiadament de contractats) i d'altre augmenta les taxes universitàries de manera descarada: el propi director general d'universitats, Sr. Savall, parlava d'una mitjana en la primera matrícula de 250 €, duplicant aquestes en

segones titulacions. Alhora en beques només es gasta el 0'008 % del PIB segons denuncia el rector Julia mentre que a Europa es gasten tres vegades més, és a dir el 0'24 % del PIB. Conseqüències: **acomiadaments de personal contractat, hi ha menys alumnat, i si hi ha més, s'han matriculat en menys crèdits**, com molt bé assenyalava en l'inici de curs el rector de la UA.

Tot va en la mateixa línia de retallar en educació i formació. Per a nosaltres l'educació és una oportunitat en una etapa de crisi, per a ells una despesa i per descomptat no la necessiten.

Els centres públics han fet allò que han pogut aquest curs a través de mesures de redistribució dels suports, dels desdoblements, dels programes de compensació, han pogut fer això: compensar. Però **una vegada generalitzada la pujada de les ràtios d'alumnat la compensació de les desigualtats i el suport individualitzat serà impossible**. Molt alumnat, poc professorat, el còctel que estan esperant les autoritats del PP per carregar-se l'educació. Si a açò unim les retallades en ajudes de llibres, de beques de menjador, la retallada en les beques de transport i de les mateixes rutes d'autobús que atenen els centres, passarem un curs en el qual hauríem d'eixir al carrer dia sí i dia també per exigir els nostres drets de ciutadania.

Belén Barreiro en el seu article "*Nada que perder*" publicat en el diari *El País* assenyalava que **la fallida de la confiança institucional té tres causes:**

1. L'empobriment quasi general de la població.
2. Els sacrificis per eixir de la crisi no s'han repartit per igual.
3. La percepció que en les decisions sobre la crisi l'opinió dels ciutadans ha comptat molt poc.

Un exemple d'açò és la **crisi que pateixen els centres que atenen persones amb discapacitat** siga física o intel·lectual i que depenen de les subvencions de la Generalitat, que continuen sense cobrar i estan lluitant tot l'any 2012. No només tenen la nostra solidaritat sinó el nostre suport total a les mesures que aproven.

Curiosament sí hi ha hagut diners per a castells, mascletà el 9 d'Octubre... Les prioritats les marquen altres. En aquests moments podria dir (segur que li copie a algú la frase) que falla l'empatia. **La ciutadania està d'una banda i qui ens governen d'una altra.**

A l'expectativa del rescat i les seues conseqüències ens veiem en la pròxima **vaga general...**

mavera@pv.ccoo.es
@mavera1956

Xelo Valls
Secretària d'Acció Sindical
d'Ensenyament Públic
no Universitari

Comença el curs 2012-2013 amb una calma tensa en matèria de negociació

EL 4 D'OCTUBRE DE 2012 ha tingut lloc la Mesa de Portaveus, lloc on es fixa el calendari de negociació bé trimestral o bé anual de la Mesa Sectorial d'Educació.

L'administració educativa valenciana hi portava una **proposta amb els temes següents**: concurs de trasllats, nou decret d'inspecció, nova ordre d'admissió alumnat, ajudes socials, ordre jornada escolar (jornada contínua), concurs assessors de formació, nova regulació formació del professorat (compte formació), concurs centres ajudes econòmiques per programes, nova regulació sobre avaluació diagnòstica, Mesa de Directors/es, contractes programa per a atenció dificultats individuals, banc de llibres i regulació dels àmbits en ESO.

La posició de la FE CCOO PV ha sigut constatar que **les relacions entre sindicats docents i la Conselleria d'Educació és la pitjor de totes les administracions**. En Sanitat i en l'Administració general hi ha un marge de negociació i en Educació les relacions estan crispades.

Quant als temes de negociació per a nosaltres és

de vital importància **posar limitació en el temps de l'augment de ràtio i hores lectives**. La consolidació d'aquestes ràtios aplicades com a conseqüència de les retallades comporta la disminució d'un 20% de la xarxa. L'augment d'hores lectives combinades amb l'augment de ràtios faria disminuir la plantilla en 4.000 o 5.000 docents menys, arribant a 45.000 el 2015, tot i que l'any 2010 n'érem 54.000.

La nostra preocupació màxima és que **s'estan amortitzant llocs**: les jubilacions no es reposen, no hi ha oposició i és una destrucció clara d'ocupació docent pública.

Subratllem també que la **catalogació lingüística en valencià** de les plantilles de secundària no està feta i és urgent. El compromís data de 1999. I ara s'anuncia una nova catalogació en anglés sense enllestir aquesta.

Hem detectat errades que pensem que cal reparar: l'ordre d'itineràncies comporta una pèrdua de retribució dels desplaçaments i incertesa en l'aplicació als CRA. **Plantejem una modificació en l'aspecte econòmic**.

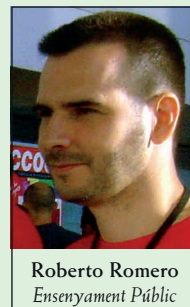
No estem d'acord amb la Mesa de Directors/es que ens plantegen. Ja hi ha un fòrum constituït i no ens causa sorpresa que se'n vulga establir un altre en moments en què les permanents de directors/es han sigut crítiques amb l'Administració.

Reclamem una **normalització en la negociació**: no pot ser que l'ordre del dia tinga fins a 9 punts d'ordre i decrets i amb un marcatge de temps molt estricte.

Tenint en compte que les retallades patides pel professorat valencià han vingut de la mà de mesures per reducció del dèficit, pensem que el rescat que previsiblement farà Europa a Espanya repercutirà en **noves retallades que portaran a confrontació i que aquestes haurien de ser el tema estrella per a la negociació col·lectiva** en la Mesa Sectorial d'Educació.

Decret llei sobre les retallades estatals de la paga extra i les IT

El Govern valencià es nega a compensar la supressió de la paga extraordinària

AL PAÍS VALENCIÀ ha tingut lloc una **nova retallada en els drets laborals del personal**, concretant-se mitjançant Decret llei del Govern valencià la transposició del RD 20/2012 d'àmbit estatal. En aquest text normatiu s'ataquen la paga extra de Nadal, el salari durant els dies d'incapacitat temporal (IT), etc. CCOO va rebutjar en la Mesa General, una vegada més, les mesures de retallada.

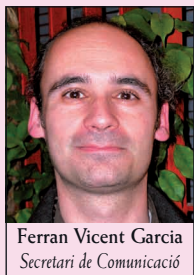
Ressaltem la manca de voluntat política per compensar la supressió de la paga extraordinària de Nadal, al contrari d'allò que han fet altres comunitats autònomes, com per exemple Madrid i Andalusia.

Quant al salari dels dies de baixa, les noves retallades ho deixen de la manera següent:

Per al personal funcionari integrat en el règim de la Seguretat Social i per al personal laboral			
			Retribucions a percebre
Malaltia comuna o accident NO laboral	Si NO genera hospitalització o intervenció quirúrgica	Del 1r al 3r dia	50% de les retribucions del mes anterior
		Del 4t al 20é dia	75% de les retribucions del mes anterior
		Del 21é, inclusivament, endavant	100 % de les retribucions del mes anterior
	Si genera hospitalització o intervenció quirúrgica (1)		100% de les retribucions del mes anterior
Accident de treball o malaltia professional	El dia de l'accident		Salari normal
	A partir del dia següent		100% de les retribucions del mes anterior

Per al personal integrat en MUFACE			
			Retribucions a percebre
Malaltia comuna o accident NO laboral	Si NO genera hospitalització o intervenció quirúrgica	Del 1r al 3r dia	50% de les retribucions (bàsiques i complementàries) del mes anterior
		Del 4t al 20é dia	75% de les retribucions (bàsiques i complementàries) del mes anterior
		Del 21é al 90é dia	100% de retribucions (bàsiques i complementàries) del mes anterior
		Des del 91é dia	Es percebran les retribucions bàsiques i el subsidi de MUFACE
	Si genera hospitalització o intervenció quirúrgica (1)		Les mateixes d'abans, però poden completar-se fins al 100 % de les retribucions del m.a. durant tot el període
Accident en acte de servei o malaltia professional	Fins al dia 90é		100% de les retribucions del mes anterior
	Des del dia 91é		Es percebran les retribucions bàsiques i el subsidi de MUFACE

(1) patologies que cursen amb hospitalització o amb hospitalització domiciliària i es constitueix una comissió de seguiment per valorar aquelles situacions excepcionals, no replegades en els supòsits anteriors, i susceptibles de percebre la totalitat del complement.

La Llei educativa del PP: Una *vendetta* rànica i demolidora per a la igualtat en l'accés a l'educació

Si s'aplica la LOMCE es recuperaran models educatius i tics socials tardofranquistes

A LA FI DEL MES DE SETEMBRE vam tenir coneixement de l'Avantprojecte de Llei orgànica que va presentar el ministre d'Educació del Govern estatal, José Ignacio Wert. Es tracta de la Llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (d'ara endavant LOMCE) i aquest nom ja recorda la "difunta" LOCE, aquella llei que el Partit Popular va treure endavant sense suport de cap altre partit polític, que va ser molt contestada socialment i que el següent Govern del PSOE va derogar amb la LOE actual.

Aquesta LOMCE naix també del desig imposat del PP, sense comptar, una altra vegada, amb el suport de la comunitat educativa, ni dels altres grups polítics i amb una línia ideològica que recupera les idees principals i els aires del pensament educatiu reaccionari espanyol. Aquesta involució es manifesta en tot el seguit de pegats que la nova llei fa sobre la Llei orgànica actual, com ara la culpabilització de l'alumnat del seu fracàs, l'abandonament de polítiques de compensació de desigualtats, la desposseïció de

la capacitat de decisió al Consell Escolar, l'atribució de poders de gerent d'empresa a la direcció dels centres o la segregació primerenca de l'alumnat.

Pèrdua del caràcter integrador de l'educació i de la millora en la igualtat d'oportunitats

En aquest sentit, apareixen les **proves de revàlida** al final de l'ESO i del batxillerat, proves que ja el 1970 Villar Palasí va considerar obsoletes i poc eficients. Es "recupera" igualment un concepte d'FP lligat a l'alumnat amb menors possibilitats de seguir ensenyaments acadèmics o dit d'una altra manera, el sistema educatiu en comptes de compensar desigualtats i integrar la diversitat es dedicarà a separar l'alumnat segons la seua capacitat.

Totes aquestes regressions s'amaneixen a més amb una **ideologia reaccionària** que culpabilitza l'alumnat centrant-se en els resultats i fins i tot condicionant la seua entrada als programes

El "pensament" educatiu del Partit Popular

Textos literals de la LOMCE

"Partiendo de la premisa de que la calidad educativa debe medirse en función del **"output"** (resultados de los estudiantes) y no del **"input"** (niveles de inversión, número de profesores, número de centros, etc.)."

Així es mesura la qualitat dels resultats, però no la del sistema i, clarament, aquesta mesura del **"output"** no ens diu res de com aconseguir millorar-la.

"Estos programas [programas de mejora del aprendizaje y el rendimiento] irán dirigidos a aquellos alumnos que presenten dificultades generalizadas de aprendizaje no imputables a falta de estudio o esfuerzo."

Imputar manca d'estudi o d'esforç sona, i així ho serà si qui imputa ho desitja, a judici sense garanties. No diu condemnar, sinó imputar (què seria del Govern si als imputats se'ls retiraren els seus drets, pel fet de ser-ho?).

"Las acciones de calidad educativa, que deberán ser competitivas, supondrán para los centros educativos la autonomía

para su ejecución, tanto desde el punto de vista de la gestión de los recursos humanos como materiales y financieros."

Competitivitat i gestió de recursos humans conjuntament amb els materials i financers són senyes d'identitat inequívokes de neoliberalisme mercantil no d'eficàcia educativa.

"Para la realización de acciones de calidad, el director del centro dispondrá de autonomía para adaptar los recursos humanos a las necesidades derivadas de los mismos (...) Establecer requisitos y méritos específicos para los puestos ofertados de personal funcionario, así como para ocupación de puestos de interinidad, en cuyo caso podrá rechazar, mediante decisión motivada, la incorporación de personal procedente de las listas centralizadas."

Poder sense entrebancs per al director (suposem que també per a la directora) per acomiadar i contractar treballadors i treballadores, el concepte d'administració destrossat a favor dels servidors (o servidoras) a les persones amb càrrec.

de reforç al fet que no se'ls puga imputar (sic) manca d'estudi o d'esforç i que promou majors competències per a definir el currículum al Govern central enfront dels autonòmics sense cap tipus de justificació pedagògica.

Aquesta segregació culmina en el plantejament de l'organització del quart curs de l'ESO, que en lloc de crear un àmbit d'optativitat per compensar desigualtats, proposa **dos itineraris tancats** que determinaran en edats ben primerenques el camí a seguir i la condemna de l'alumnat menys capacitat a no assolir les eines essencials per continuar els seus estudis o integrar-se al món laboral.

Pèrdua de la participació social i atribucions autoritàries a la direcció del centre

Altres seguits de pegats que capgiren el sentit progressista de l'educació com a eina de participació i construcció social són els que fan referència al **Consell Escolar**, que queda reduït a un òrgan consultiu, però carregat de competències; és a dir, un llarg llistat d'obligacions però cap dret reconegut.

La **direcció del centre**, en canvi, adquireix un perfil molt semblant al que té en els centres educatius privats sostinguts amb fons públics o sense sosteniment de fons públics, ja que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei les decisions que abans passaven pel Consell Escolar ara seran prerrogativa de la direcció i, a més

a més, assumiran el poder de rebutjar al personal interí que se li adjudique des d'una borsa de treball o catalogar "al gust" les places destinades al personal funcionari.

Desprestigi de la tasca docent i rebaixa dels drets laborals del professorat

A la incertesa sobre l'accés al lloc de treball esmentada al paràgraf anterior cal afegir altres **atacs contundents als nostres drets laborals** com ho serà l'ampliació de les possibilitats de canviar el professorat d'ensenyaments, nivells i etapes, sense cap tipus de compensació. Val a dir que també es destaquen com a silencis importants d'aquest avantprojecte que no es fa cap esment a les ràtios actuals, ni a l'augment d'horari lectiu, de manera que no s'estableix **cap limitació a la política actual de retallades** en drets laborals i qualitat dels serveis públics.

Si s'aprova aquesta llei tal i com està redactada, estariem per tant enfront d'una de les dues lleis orgàniques educatives, des d'abans de la LGE franquista que no té en compte millores laborals i professionals per al professorat i l'única que deixa obertes les portes de bat a bat per a la seua devaluació.

Podeu consultar el text de l'Avantprojecte de llei i l'estudi comparatiu entre la LOE i la LOMCE que ha elaborat la FE CCOO a la nostra pàgina web: www.pv.ccoo.es/ensenyament a l'apartat Àrees > Política Educativa > Notícies Educatives.

El servei assegurador del sector
docent i del teu sindicat

- ✓ **4 mesos gratis** a la teva Assegurança d'Auto i **25% de descompte** per a tu i la teva parella.
- ✓ **6 mesos gratis** a la teva Assegurança de Vida.
- ✓ Assegurança de Llar amb cobertura gratuïta complementària de responsabilitat civil professional (160.000€).
- ✓ **Per només 42€, exerceix la teva professió amb total tranquil·litat:**

- Protecció jurídica professional
- Responsabilitat civil (200.000€)
- Assistència psicològica telefònica
- Servei telefònic d'assistència domiciliària
- Assegurança d'accidents
- Assistència en viatge

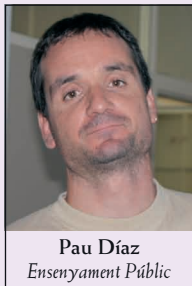

Informa't a la teva delegació ATLANTIS:

C. La Paz, 14 3º 5ª
46003 Valencia
Tel. 963 91 06 27

Plaza Nápoles i Sicilia, 5
46003 Valencia
Tel. 963 91 01 52

El descompte del 25% per a professors a les pòlisses d'auto s'aplica sobre las garanties de Responsabilitat Civil y Danys.
Promoció "Auto 4 mesos gratis" vàlida fins al 30.11.12 i "Vida 6 mesos gratis" vàlida fins al 31.12.12. Pots consultar les condicions a www.atlantis-seguros.es.

Pau Díaz
Ensenyament Públic

ENSENYAMENT PÚBLIC

El conflicte del transport escolar

ENTRE EL CONJUNT DE RETALLADES que estem patint els treballadors i les treballadores, pares, mares i alumnat, hi ha una que les setmanes d'inici de curs ha resultat especialment greu: la **supressió del transport escolar en molts centres educatius**.

Les conseqüències de la retallada en transport escolar implica en alguns casos, que alumnes de 3, 4 i 5 anys no puguin pujar a l'autobús del col·le, mentre els seus germans o companys sí puguin fer-ho. El Decret del 18 de juliol de la Conselleria d'Educació regula aquesta retallada. Amb els canvis d'enguany **les beques de transport no van associades a les de menjador**, sinó que es limiten a complir estrictament la nova normativa. Això obliga a no transportar els alumnes que tinguen el seu domicili a més de 3 quilòmetres. Les conseqüències són desastroses en determinats centres. Volen enfonsar-nos i cal parar-los.

Vàrem estar a Benifaraig acompanyant la comunitat educativa en la seua protesta a l'inici de les classes. Allí estiguérem unes 200 persones amb 2 carros tirats per mules que carregaven a alguns xiquets i xiquetes, i moltes motxilles. Des de les pedanies dels voltants s'hi van sumar més persones, i l'arribada al centre va ser molt emocionant: la resta d'alumnat i de mestres ens van rebre amb un llarg aplaudiment. Després d'aquesta mesura de pressió necessària, **les converses poste-**

riors van permetre desbloquejar el conflicte i en l'actualitat ja s'ha reposat el servei de transport. Ja vorem què és el que passa el curs vinent.

També vàrem estar en El Saler la setmana següent. La comunitat educativa del CEIP Santangel i de l'IES El Saler va convocar una marxa que va eixir a les 8h del matí sota una fina pluja. Malgrat les dificultats, unes 500 persones vàrem recórrer 4 quilòmetres a peu, col·lapsant la carretera d'El Saler. La setmana següent es va repetir la protesta. Aquest conflicte segueix obert i **serà necessari per part de la FE CCOOPV seguir al costat d'ells i elles**.

Altres llocs on han patit aquestes agressions, han sigut **Xiva, l'Eliana i Oriola**, entre altres. A **La Pobla de Vallbona** també s'han produït marxades de xiquets acompanyats de mares i pares entre bancals, per camins forestals i sèquies. Hi ha hagut identificacions de manifestants per part de la Guàrdia Civil.

També a Moncada es va produir una marxa convocada per pares i mares de fills afectats per aquesta mesura d'abús de poder. La mobilització va provocar una reunió amb l'alcalde la mateixa vesprada. Però la solució que es plantejà no és del tot favorable.

El problema de fons té a veure amb la línia d'intent de desmantellament de l'estat social, i amb el procés de retallades en la nostra escola pública. El neoliberalisme i les seues polítiques passen per sobre dels nostres salaris, dels nostres drets... i per descomptat del transport escolar per a l'alumnat que el requereix. La imatge de xiquets i xiquetes anant al col·legi en carro o a peu entre bancals quedarà en la memòria com una conseqüència de les polítiques de la Conselleria de Maria José Catalá.

Ara caldrà veure com queda el transport escolar, el menjador escolar, i altres serveis propis d'una escola pública de qualitat.

Més retallades, menys prestacions: CAL IMPEDIR-HO.

<http://treballaralescolapublica.blogspot.com/es/>

@paulidiazboils

ENSENYAMENT PÚBLIC

«Que la consellera menge en *fiambarrera*»

AQUEST CURS LES RETALLADES ARRIBEN ALS MENJADORS ESCOLARS. La possibilitat de gestionar un servei de menjador amb carmanyoles portades des de casa pels mateixos xiquets als centres educatius públics ha provocat l'alarma als col·legis.

La Conselleria d'Educació mitjançant l'Ordre 53/2012 deixa en mans dels consells escolars la decisió que l'alumnat porte el menjar a l'escola en carmanyoles (*fiambarrera*). Eludeix la seua responsabilitat en no establir una normativa amb criteris d'equitat per a tots els centres que garantisca els recursos humans i la infraestructura escaient per a un servei de qualitat amb les condicions bàsiques higièniques i sanitàries reglamentàries.

Mentre les beques de menjador de l'any passat estan encara sense pagar, sindicats, mares, pares i directores de col·legis rebutgen aquesta iniciativa que solament pot portar problemes, i que sembla planificada per algú que desconeix o menysprea el funcionament ordinari d'un col·legi de primària.

Pendents queden preguntes com:

- Serà un xiquet o una xiqueta de tres anys d'edat responsable de vetllar pel bon estat i el transport del menjar més important del dia en una *tartera*?
- Hi haurà algú per a arregar les carmanyoles quan els alumnes entren al col·legi?
- Qui les vigilarà durant les hores en les quals professors i xiquets estiguen a classe?
- Els menjadors reben regularment visites d'un inspector de Sanitat i tot el personal de menjador té el carnet de manipulador d'aliments. Qui regularà el menjar que entra al col·legi?
- Qui serà el responsable si hi ha una intoxicació alimentària entre els xiquets i les xiquetes?

La comunitat educativa organitzada demostra tenir més sentit comú que la Conselleria. La FAPA ja ha recomanat a totes les AMPA que voten **"NO al tupper, SÍ a un menjador de qualitat"** en els consells escolars que es convoquen

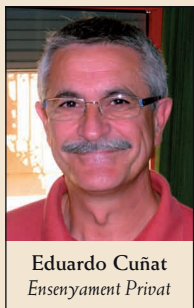
per a aquest efecte. Igualment, l'Associació de Directors de Primària també s'ha manifestat contrària a aquesta desgavellada iniciativa.

Des de la FE CCOO PV, valorem que en el context de retallades i polítiques neoliberals, la segregació d'alumnat entre "els qui i les qui mengen al menjador escolar" i "els qui i les qui mengen amb la seua carmanyola" no solament és un despropòsit organitzatiu, sinó sobretot un despropòsit educatiu. **És una política classista, que discrimina els xiquets i les xiquetes. De nou la crisi la paguen els sectors més febles de la societat. En particular en aquest cas, i en bona mesura, les famílies obreres.**

La nova LOMCE oficialitza la possibilitat de col·legis que segreguen per sexe. No se li pot negar coherència a les polítiques discriminatòries del PP, ja que no tenen complexos a dur-les precisament als col·legis de primària, i educar en la segregació des de xicotets a les futures generacions: per sexe o per condició social.

En qualsevol cas, la consellera María José Català ha assegurat que "la política de beques està funcionant perfectament i per açò els col·legis no recorren al *tupper*". Només ens deixa oberta la possibilitat de sumar-nos als col·legis que ja canten en les manifestacions: **"Que la consellera menge en *fiambarrera*".**

ENSENYAMENT PRIVAT

La Conselleria d'Educació vulnera l'estat de dret

L'Administració educativa valenciana desatén reiteradament els jutges incomplint les sentències judicials sobre demandes salarials en l'ensenyament concertat

ELS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES de l'ensenyament concertat assistim estupefactes a l'espectacle que d'un temps ençà està oferint-nos la Conselleria d'Educació quant a les **demandes salarials pels endarreriments de l'any 2008 i la paga d'antiguitat** obviat sentències judicials en la seua contra i les demandes corresponents per a l'execució de sentència.

La posició mesquina i sens dubte il·legal de l'Administració negant-se a pagar completament els endarreriments corresponents a l'any 2008 i en la seua totalitat les pagues d'antiguitat reclamades a partir de l'any 2009 ens ha dut a la situació, en absolut desitjable, de **judicialitzar aquestes demandes a través dels nostres serveis jurídics**.

Reiteradament, una darrere l'altra, estem guanyant aquestes demandes en els tribunals. És tan absurda la situació que, adoptant una posició limítrofa amb el cinisme, comporta que els advocats de Conselleria ni tan sols argumenten en contra, reconeixent el dret al cobrament d'aquestes quantitats als demandants.

No es tracta d'un exercici de reconeixement de la raó, no; l'estratègia és altra: la desobediència premeditada a una sentència judicial **vulnerant d'aqueixa manera un**

dels principis bàsics d'un estat de dret democràtic per part d'un dels elements de la pròpia estructura de l'Estat, l'Administració educativa.

En un estat de dret les lleis organitzen i fixen límits al Govern. Funciona quan tota acció social i estatal troba suport en la norma, de manera que el poder del Govern queda supeditat a l'ordre jurídic establert democràticament i es crea així un clima de respecte per l'ordre públic.

És greu que qualsevol persona desatenga una sentència judicial; tots coneixem a la perfecció les conseqüències que es deriven d'aquesta conducta: sancions, embargaments... Tot un seguit de mesures que la Llei posa a les mans del poder judicial per fer-se obeir.

Aquesta conducta adquireix altres dimensions quan **és la mateixa Administració de l'Estat la que intencionadament vulnera aquest principi bàsic de l'estat** de dret desobeint no només una sentència judicial, no només una demanda d'execució de sentència, sinó fent-lo reiteradament i de manera premeditada amb la finalitat de crear el tedi entre els centenars i centenars de treballadors i treballadores que reclamen senzillament allò que els correspon per llei.

Els ciutadans i les ciutadanes que hem assistit, per desgràcia amb bastant freqüència al País Valencià, a esperpents relacionats amb el poder judicial hem d'exigir a aquest, a costa de no posar més en dubte la seua honestetat i el deure de compliment de les lleis, que **EXIGISCA a la Conselleria d'Educació el compliment de les sentències** relacionades o que pose en marxa de manera immediata els mecanismes sancionadors que tenen a la seua disposició.

Quedarà per a altre moment l'exigència de responsabilitats polítiques per a aquells i aquelles responsables d'aquests excessos.

Bufen vents de desraó, d'autoritarismes, de cegueses i de matusseria política... CCOO continuarà al tall.

Discapacitat en lluita

unFLA, unFLA, unFLA, el baló, baló

Antonio Jiménez
Ensenyament Privat

EN ELS MOMENTS en què es redacta aquest article, estem esperant encara el "rescat" que el president executor de l'estat de benestar social, Sr. Rajoy, demanarà als països nòrdics. El Govern valencià està esperant el FLA (Fons de Liquiditat Autònoma) del Govern espanyol i **ens acaben de donar la punyalada amb els Pressupostos generals de l'Estat**. És en aquest context on el sector d'atenció a persones amb discapacitat del País Valencià s'ha estat mobilitzant i no para de fer-ho, per l'enorme retard en el pagament a les entitats privades que gestionen aquests serveis. **Els treballadors i les treballadores de la majoria dels centres, juntament amb els proveïdors, porten mesos sense cobrar**. Els bancs no financen, les entitats asfíxiades econòmicament, les famílies preocupades i la Direcció General de Discapacitat passant la pilota a la d'Hisenda i dient que tot se solucionarà amb el FLA.

Mentrestant treballadors i famílies com un manat de nervis.

Aquest Govern valencià, que pensa més en nombres freds que en les persones, continua mantenint un retard injustificable amb aquestes entitats, sense ànim de lucre, menudes cooperatives, associacions de pares, de professionals... que necessiten el pagament puntual i **en terminis estables per mantenir una atenció i una qualitat** en la intervenció amb els usuaris com han demostrat en els darrers trenta anys.

Des del mes de maig, estem realitzant accions reivindicatives de treballadors, familiars i usuaris: concentracions en la Conselleria d'Hisenda, Corts Valencianes, Conselleria de Benestar Social, ajuntaments de diverses comarques, **tancaments, aturs de treballadors, queixes al Síndic de Greuges, re-**

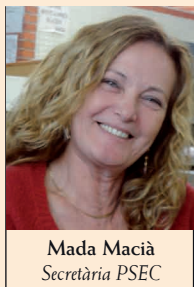
plegades de signatures... A açò cal afegir la unitat d'acció que els titulars de diverses entitats han iniciat a través de la patronal i altres federacions del sector per convocar accions de caire reivindicatiu. En aquesta última setmana de setembre han realitzat tancaments, casseroles i està prevista una gran concentració el dia onze d'octubre amb la participació d'usuaris, familiars, treballadors i titulars dels centres i serveis.

Des de CCOOPV, estem valorant amb els delegats i les delegades la convocatòria de vaga en tot el sector. No podem continuar assumint que els serveis continuen funcionant a costa dels treballadors i les treballadores. En aquests moments som nosaltres, els treballadors, els qui estem finançant els centres.

Si a tot açò afegim la preocupació que es manifesta arran de la presentació del nou model de finançament i la proposta esborrany del Decret de COPAGAMENT en els centres, la situació no fa més que empitjorar.

Doncs bé, enfront d'aquest joc de pedra i tisora, **nosaltres més paper, pancarta i resposta contundent. Ni un pas enrere!**

Mada Macià
Secretària PSEC

PSEC

Nous reptes, noves reivindicacions

DESPRÉS DE LES CONVULSIONS d'un curs 2011/2012 en el qual les retallades precaritzaren les nostres condicions laborals i el nostre salari, s'obri un nou curs amb **noves dificultats, conflictes i una reducció sagnant del nostre salari**.

El nou escenari del curs 2012/2013 comporta **itineràncies del personal educador i/o fisioterapeuta** en dos o més centres, basant-se en la funció d'atendre "necessitats educatives específiques que sorgisquen en altres centres de la localitat", d'aquesta manera l'Administració educativa evita crear noves places, però disminueix l'atenció a l'alumnat ja que es redueix el temps de permanència de l'educador o del fisioterapeuta en cada centre. **Imposa a més al personal educatiu tasques sanitàries** que no són de la seua competència, amb el consegüent risc per a la salut de les xiquetes i dels xiquets afectats per una problemàtica específica, per a l'atenció de la qual es necessita personal sanitari, i tot això amb la finalitat d'optimitzar recursos.

El treball realitzat pel personal educatiu és intens en activitat, amb ràtios altes, i comporta una responsabilitat que no sempre és reconeguda. **L'incompliment de l'Ordre 16 de juliol de 2001**, on s'estableix la intervenció

educativa tant d'educadors d'educació especial com fisioterapeutes en el desenvolupament de les ACIS, impedeix l'exercici normal de les seues funcions i el seu desenvolupament professional.

El nivell d'estrés és elevat ja que la satisfacció professional està íntimament vinculada a unes condicions ambientals que afavorisquen un clima laboral sa i digne.

En ocasions, el reconeixement de l'estrés es viu com una debilitat personal i professional, i l'augment de tensió i el malestar sens dubte l'ocasionen, encara que abans s'admetrà una contractura muscular o una lesió musculoesquelètica, que el mateix estrés. És convenient recordar que **qui dificulta el nostre treball no és l'alumnat que atensem, ni les famílies** que dipositen la seua confiança en el personal educador i/o fisioterapeuta, sinó l'aplicació de polítiques d'un Govern que no defensa l'educació pública, afectant tant la qualitat de l'ensenyament com la salut de les treballadores i dels treballadors.

Des de la FE CCOO PV seguim reivindicant la millora de les condicions laborals i considerem que la lluita per mantenir el seu fonament es basa en **l'organització justa del treball i la conciliació de la vida laboral i personal**, pilars bàsics de la salut laboral i factors sense els quals no és possible el benestar. Hem de dignificar el nostre treball, som persones i treballadores i treballadors i no hem de resignar-nos enfront d'un escenari nou en el qual en lloc d'anar cap endavant a poc a poc, anem cap enrere. Hem de transmetre les deficiències que observem i patim en els centres i en les aules i reivindicar des d'allò més particular a allò més general.

En uns moments en els quals la reducció de presència sindical indica **l'afany que té el nostre Govern per eliminar l'organització de treballadors i treballadores**, vosaltres sou la veu del sindicat en els centres. Mantinguem una actitud de rebel·lia enfront de les injustícies i de reivindicació enfront de l'Administració pública.

Nosaltres? Nos+altres? Nosaltres i "Ellos"?

Isidre Crespo
Professor i estudiós de
Joan Fuster

NOMÉS EN UNES HORES s'esdevindrà la festa del 9 d'octubre, la "nostra" festa. Sí, però qui la fem nostra? Tots per igual? Tots sentim tan nostre "tot" el que la data significa? En el passat i en el futur? Com és que, per a alguns, només és cosa de *Tedeum* i *processó*? El Rei en Jaume era cristià, cert. Però era mut? Com és que —per fer-se altres preguntes— hi ha valencians exempts d'estudiar valencià? Quants valencians ignoren tota la cultura que dimana del 9 d'octubre? Quants ciutadans amb DNI administratiu valencià no han llegit, ni pensen fer-ho, un llibre en valencià? O sentir una cançó en valencià com a "seua"? Que no havíem quedat que el valencià justament és el nostre senyal d'identitat bàsic? Per ventura ser valencià és una identitat "a la carta"? Mireu si n'hi ha, de preguntes per respondre. Curiosament —o no tant— concloïa **Joan Fuster** el seu *Nosaltres els valencians* amb una invitació a donar-hi una resposta: «**Tot allò que ens ha fet ser com som, és el que ara mereixeria d'ésser analitzat: deixem-ho per a la gent de les pròximes generacions.**» Val a dir, per a nosaltres.

«La "dualitat" —diu Fuster al dit llibre— que escindeix el País Valencià seguirà insoluble. El fet és aquest. Cal no donar-li més importància de la que té, però seria lleugerament suïcida de menysconèixer-lo. I, com qualsevol altre fet, ha de servir-nos de punt de partida. L'única manera de superar-lo serà buscar-li un enquadrament nou. No és de la meua competència formular-ne el caràcter i les condicions.» Que no deu ser que aquesta competència és "nostra"? De segur que la solució —si en té— d'aquest embolic no és deixar-ho estar. Doncs parlem-ne.

Per si la cosa no estava prou complicada, tenim una altra qüestió per aclarir. Quantes altres coses hi interfereixen? Vull dir, les diferents visions "socials" de la nostra col·lectivitat, en quina mesura ens impedeixen de coincidir en un projecte social comú? «**En qualsevol esquema viable, en el supòsit d'una "normalitat" civil, —continuava Fuster en la seua proposta— totes les discrepàncies dreta-esquerra que venim rastrejant en aquestes observacions, hauran d'ésser relegades a un lloc secundari. Caldrà una doble revisió: des de l'angle classista i des de l'angle nacional.**» Ho diu en el capítol titulat exactament "Necessitat d'un replanteig". Em fa l'efecte que més d'una lectura d'aquell *Nosaltres els valencians* ha estat feta una mica de gaidó. Llevat que alguns dels projectes polítics que circulen per aquesta nostra contrada consistisquen a fer desaparèixer les empremtes d'allò "que ens ha fer ser com som". En aquest cas, hi seria conforme l'afirmació de **Teodor Llorente** —gran patriarca de la Renaixença valenciana i representant de la ideologia dominant—, allà pel 1878: «Tampoco nos hicimos la ilusión de que pudiera deshacerse la obra de la historia, rechazando más o menos la lengua castellana de las provincias que hablaron exclusivamente el lemosín en otros tiempos,

y devolviendo en los usos de la vida social y pública al antiguo idioma. Esto, ni nos parece posible, ni lo juzgamos conveniente». Doncs tenien raó uns obrers quan, fa uns dies, em contaven que "nosotros somos de Ciudad Real; llevamos aquí más de veinticinco años, pero eso del valenciano no es lo nuestro". I, com ells, tants i tants habitants d'aquesta terra. Fuster ho explica així: «**És l'engranatge administratiu en què estan inclosos, només això té per a ells alguna realitat. La resta ha de resultar-los inevitablement una cosa aliena: la zona catalana, amb la seua llengua i amb la seua manera d'ésser, amb uns altres interessos econòmics i una altra temperatura social, se'ls apareix com un món construït sense ells. I no deixen d'adonar-se que aquest petit món és "allò que és valencià"**».

Per evitar la fàcil temptació de no complicar-nos la vida, el mateix Fuster ens hi advertia: «De fet, quan els valencians —els de llengua catalana— parlem del País Valencià, solem oblidar-nos dels "altres" valencians: les nostres generalitzacions no els tenen en compte. No hi ha en això cap menyspreu conscient. Hi ha, només, el reflex automàtic d'una realitat social irrefutable.» Dit d'una altra manera: «Els que no s'assimilen del tot —que són pràcticament tots— tenen, a més d'unes arrels sentimentals vives, les arrels materials de la convivència i dels interessos. Són coses que no podem perdre de vista.»

A veure si la festa no ens deixa veure la quotidianitat de la vida, aquella que presenta problemes per resoldre... O que se'ns ha oblidat declinar els pronoms com toca. No som ben bé iguals les tres formes del títol. O sí?

Fusterianament.

Isidre Crespo. 2012

Alejandro Lorente
Secretari de Formació

FORMACIÓ

Formació empleats públics (AFEDAP 2012)

CURS DE FORMACIÓ

Brain gym brain gym (kinesiologia educativa): moure's per aprendre

AVUI EN DIA les recerques neurocientífiques validen una premissa de la kinesiologia educativa establerta fa temps: el moviment desenvolupa les vies neurals que s'utilitzen per al llenguatge, la resolució de problemes i el pensament abstracte.

Diàriament, a les nostres aules observem les **dificultats dels nostres alumnes per enregistrar informacions o expressar allò que saben**. Aquesta situació sovint fa sucumbir alguns a una síndrome de fracàs.

Tradicionalment els educadors s'han centrat en les habilitats mentals de memorització, velocitat, agudeses i repetició de la informació per redreçar les dificultats d'aprenentatge. Amb aquest objectiu han creat maneres d'ensenyar, atreure i implicar els estudiants. Aquests mètodes tenen èxit fins a un cert punt i han fet que alguns aprenents milloraren, altres però, tot i que fracassen perquè s'esforcen massa, s'estressen i llavors inhibeixen els patrons sensoriomotrius que es necessiten per retenir l'aprenentatge.

La proposta de la kinesiologia educativa reconnecta els estudiants amb el domini d'habilitats físiques com l'autoorientació, la coordinació i l'enfocament. Una vegada les xiquetes i els xiquets disposen de les habilitats físiques, apareixen de manera natural les habilitats mentals que es necessiten per interpretar i aplicar amb èxit allò que aprenen. Quan saben com rebre informació i expressar-se simultàniament, els canvis observats en el seu comportament són immediats i profunds.

Les activitats de kinesiologia educativa no constitueixen totes soles un currículum escolar. Són un recurs per ampliar i enriquir el procés d'ensenyament-aprenentatge, per donar suport al treball a l'aula, que no demana cap equipament i que només requereix uns quants minuts al dia.

Aquestes activitats ajuden els aprenents a relaxar-se, a deixar anar l'estrès i a incorporar-se al procés d'ensenyament-aprenentatge. La seua pràctica diària fa que totes les dimensions estiguen equilibrades i no apareguen els bloquejos.

OBJECTIUS DEL CURS:

1. **Descobrir** les bases de l'aprenentatge i la seua relació intrínseca amb el moviment des d'una perspectiva neurocientífica i neuroanatòmica.
2. **Distingir** l'origen neuronal de les conductes i dificultats a l'aula.
3. **Entendre** la relació dels hemisferis cerebrals amb l'aprenentatge i els perfils de lateralitat, com afecten les nostres habilitats a l'aula.
4. **Aprendre** els moviments de "Brain gym" (kinesiologia educativa) que ajuden a millorar les habilitats fonamentals per al desenvolupament de la intel·ligència i la personalitat.
5. **Descobrir** com el moviment millora notablement les habilitats per a la concentració, l'atenció, la lectura, la comprensió, la memòria, etc.

CONTINGUTS:

1. El **cervell**.
2. Què és la **kinesiologia** educativa ("Brain gym").
3. **Relació** entre moviments del cos i funcionament del cervell.
4. Els vint-i-sis **moviments** de "Brain gym".
5. **Aplicació** de la kinesiologia educativa a l'aula.

PONENT:

Carlota López-Peredo Martínez, bioquímica, pedagoga terapeuta i instructora de "Brain gym" per la fundació internacional d'Edu-k. Facultada interna d'Espanya.

Lloc d'impartició: **CEIP Heretats l'Alcúdia**. Dissabte 15 i diumenge 16 de desembre. Horari de 9.00 h a 20.00 h. Adreçat a treballadors i treballadores que tinguen la condició d'empleats públics. Criteris de selecció: tindran preferència, per aquest ordre, treballadors i treballadores del CEIP Heretats de l'Alcúdia, altres treballadors/es de centres de la localitat i finalment treballadors i treballadores de centres públics de la comarca de la Ribera.

Primavera Valenciana

Gracia Molina Zorío
Mestra

EL DARRER MES DE FEBRER, dins del marc de les mobilitzacions a l'ensenyament com a resposta a les majors retallades en la història de la democràcia, **l'alumnat de l'IES Lluís Vives** van encetar unes protestes reivindicant una educació pública com cal. El meu fill menut, que ja estudiava 1r a la universitat, va començar a anar tots els dies afegint-se a aquest, com tants altres. Cada dia que passava m'informava d'allò que feien i jo vaig seguir molt de prop com anaven succeint-se els esdeveniments, assistint sense donar crèdit al caire que els fets estaven agafant. No hi ha dubte que la resposta policial va ser totalment desmesurada i desproporcionada. Jo, sincerament, no podia imaginar en cap moment la contundència de les represàlies: insults, humiliacions, provocacions, agressions brutals, denúncies... **La delegada del Govern, Paula Sánchez de León, es va cobrir de glòria. Hi van actuar contra l'ENEMIG**, com va dir el comissari en cap Antonio Moreno (quin element) de manera bestial. No ho sé només de primera mà per allò que em contava el meu fill cada dia, és que he passat hores amb ell buscant vídeos en *youtube* que pogueren servir-li a ell com a proves en les al·legacions a la seua denúncia. Ell és un dels més de 250 denunciats, vergonyosament, per la protesta de Sapadors. D'aquesta manera vaig assistir mitjançant Internet, amb els pèls de punta, a tot allò que ell m'havia contat. No vaig a esplaïar-me al cas concret del fet de Sapadors, que va ser una trampa i una humiliació en tota regla totalment reconduïda per la mateixa policia i cada vegada que ho pense m'indigne més.

Allò que la senyora Sánchez de León no sabia és que **tanta mà dura se li acabaria anant de les mans** i l'espurna del Lluís Vives va encendre en flama tot València i aquesta vegada no precisament per les falles. Després de les brutals pallisses, detencions i denúncies a joves que en la major part eren menors d'edat, la gent ens vam tirar al carrer en manifestacions espontànies convocades per xarxes socials i el boca a boca. Aquí també se'm posaren els pèls de punta però aquesta vegada d'emoció. Aqueixos dies, quan demanàvem tots la dimissió de la delegada en un clamor multitudinari, quan es va plenar la ciutat exigint que parara la repressió als xiquets i les xiquetes i que es depuraren responsabilitats, la policia no hi va actuar. **N'érem molts, milers amb aquests i estàvem més que indignats**, estaven empenyats. Ens havien tocat l'educació, ens havien tocat la sanitat... i a la fi, ens van tocar i ben tocats els nostres fills i filles i, això ja era massa.

Els joves de la Primavera Valenciana (quin nom tan bonic i

merescut) no sabien ni s'imaginaven l'efecte i les conseqüències que tindrien les seues accions i actituds: van ser capaços d'omplir València de gent que els mostrava el seu suport. Van esdevenir els fills i les filles de tots els adults que lluitem per un món més just; els germans i models d'altres joves com aquests que mai s'havien arribat a plantejar que calia eixir al carrer i reivindicar allò que era seu. En totes les notícies arreu del món es va parlar d'ells. Ens van donar una lliçó a tots de valentia, de coratge, d'utopia, d'il·lusió... i ens feia tanta falta!

El camí que hi van obrir no ha acabat, els processos contra ells continuen i estan sent llargs, aspres, costosos i no han donat treva ni a l'estiu.

És clar l'objectiu d'aquestes represàlies, que a tots els qui hi van participar se'ls anaren les ganes de tornar a repetir atesos els problemes que els han caigut damunt. Aquí és on jo m'adreça a vosaltres directament, a tots els qui vau fer arribar un alè d'esperança i voldria que us paràreu a pensar:

Primer en la importància d'allò que vau fer i vau aconseguir als carrers i als cors de tothom.

D'altra banda, **us estan arrabassant uns drets en educació, en sanitat i uns drets socials de llibertats** que tots hem gaudit però que tampoc van ser un regal. Per aconseguir tot el que teníem molts abans que vosaltres vam protestar, vam fer vagues, vam ser detinguts, i alguns fins i tot van morir. Penseu que us ho poden llevar sense més?

Us resignareu a ser la Generació Perduda? Això MAI!

Gràcies a tots i a cadascú dels xics i les xiques que vau fer possible la Primavera Valenciana. **Gràcies a tota la gent que els ha mostrat el seu suport.**

FITXA D'AFILIACIÓ

ALTA ☐ **MODIFICACIÓ** ☐

Persona o organització que remet la fitxa: _____

DADES PERSONALS

DNI/NIE/NIF	COGNOMS	NOM
ADREÇA	CODI POSTAL	
LOCALITAT	PROVÍNCIA	
DATA DE NAIXEMENT	NACIONALITAT	
TELÈFON FIX	TELÈFON MÒBIL	E-MAIL
TITULACIÓ		

DADES DEL CENTRE DE TREBALL

CIF EMPRESA	NOM EMPRESA	SEGURETAT SOCIAL EMPRESA
NOM DEL CENTRE DE TREBALL		
ADREÇA DEL CENTRE	LOCALITAT	
CODI POSTAL	TELÈFON	FAX
CONVENI COL·LECTIU D'APLICACIÓ	E-MAIL	
	CODI CONVENI	

SITUACIÓ LABORAL

FUNCIONARI/ÀRIA	INTERÍ/INA	TEMPS COMPLET	TEMPS PARCIAL
FIX/FIXA	TEMPORAL	BECARI/ÀRIA	NO DOCENT (PSC)
ATURAT/ADA (COBRA PRESTACIÓ)	ATURAT/ADA (COBRA SUBSIDI)		ATURAT/ADA (NO COBRA)

DADES DE GESTIÓ

TIPUS DE QUOTA	QUOTA GENERAL	QUOTA REDUÏDA
DATA D'AFILIACIÓ	QUOTA ESPECIAL PERIODICITAT DEL REBUT	TRIMESTRAL
		SEMESTRAL
		ANUAL
		FORMA DE PAGAMENT
		NÒMINA BANC

DADES PROFESSIONALS

COS/NIVELL	TITULAR DEL CENTRE	SUBSECTOR
	CONSELLERIA UNIVERSITAT	INFANTIL PRIMÀRIA SECUNDÀRIA
	TITULARITAT PRIVADA	BATXILLERAT FPA CICLES FORMATIUS
		ENSENYAMENTS ESPECIALITZATS MENORS NO REGLAT
ATURAT/ADA, INTERÍ/INA: BORSES DE TREBALL DE LES QUALS VOLS INFORMACIÓ		ATENCIÓ A DISCAPACITATS CENTRES ESPECIALS D'OCUPACIÓ PAS FUNCIONARI/ÀRIA
NO DOCENT: CATEGORIA, GRUP, etc.		PDI FUNCIONARI/ÀRIA PDI LABORAL PAS LABORAL
DOCENT: ESPECIALITAT QUE OCUPES		ALTRE SUBSECTOR:

DADES BANCÀRIES PER DOMICILIAR EL REBUT

TITULAR DEL REBUT			
TITULAR DEL COMPTE			
BANC/CAIXA	OFICINA		
ADREÇA	LOCALITAT		
ENTITAT	OFICINA	DC	NÚMERO DE COMPTE
Distingits senyors, amb càrrec al meu compte i fins nou avís, pregue que atenguen aquesta ordre de domiciliació.			SIGNATURA: